

Nederlandsch Boschbouw-Tijdschrift

Orgaan van de
Nederlandsche Boschbouwvereniging

Oprichter Dr. J. R. Beversluis

6e Jaargang

No. 3

Maart 1933

Oorspronkelijke Bijdragen

HET INTERNATIONALE KONGRES VAN BOSCHBOUWPROEFSTATIONS TE NANCY IN 1932

door Ir. L. C. GEERLING.

Overeenkomstig het in Stockholm genomen besluit vond de tweede bijeenkomst van het in 1929 nieuw opgerichte Verbond in Nancy plaats. Het programma duidde reeds op een groote gelijkenis met het kongres in Stockholm voorzover dit de indeeling en opzet betreft. Als gevolg van de ongunstige economische omstandigheden was de deelname — vooral aan de excursies, hoe interessant en voorbeeldig georganiseerd deze ook waren — belangrijk minder dan in 1929. Slechts een twee-en-twintigtal afgevaardigden namen deel aan de veertiendaagsche excursie vóór het kongres, welke door geheel Frankrijk voerde. Na een studie van de beuken- en dennengebieden in de omgeving van Rouaan, reisde men via Parijs en Montargis en naar Les Barres waar het bekende arboretum werd bezichtigd. Vervolgens gold het bezoek de wintereik in de gemeenteboschen van La Sologne (landstreek ten Zuiden van de scherpe bocht der Loire), de zeeden en het daarmee verbonden harswinningsbedrijf in de kuststreek van Bordeaux, de zilverden in het gebied van „Pays de Sault”, de Corbières, een uitlooper van de Pyreneeën, de bergden en allepoden, alsmede de wintergroene eik (*Quercus Ilex*) en de zachtharige eik (*Quercus lanuginosa* Th.) in de omgeving van Marseille, tenslotte de bergbeboschingen in de Westelijke alpen.

Op uitnodiging van den president Prof. Ph. Guinier, directeur van „l'Ecole Nationale des Eaux et Forêts” kwamen de leden van het Internationale Comité den 4den Sept. nog vóór de officiële opening, welke later in het Raadhuis plaats had, te Nancy bijeen voor een bespreking van enkele organisatorische aangelegenheden, waarna alle deelnemers zich in den tuin vereenigden om met elkaar kennis te maken en zij tevens een kijkje kregen op de voortreffelijke eigenschappen, welke den Franschman als gastheer kenmerken.

Helaas ontbraken vele oude bekenden van Stockholm. Verschillende landen hadden het aantal afgevaardigden sterk ingekrompen, andere zooals Nederland, waren slechts door deelnemers voor eigen rekening, weer andere, b.v. Noorwegen, in het geheel niet vertegenwoordigd.

Het belangrijkste punt ter behandeling, de bestudeering van de methode van onderzoek en beschrijving van proefperken en proefvlakten in de verschillende landen, was in de eerste sectie ondergebracht. Verschillende landen, als Duitschland, Polen, Engeland, Finland e.a. hadden daartoe een rapport ingediend. Op de vergaderingen verwezen de meeste rapporteurs naar hun dikwijls eerst op het laatste oogenblik uitgereikte beschrijving van de opname-methode, in hun land. Een factor, welke, in verband met de zeer geringe afbakening van de grenzen van het onderwerp, dan ook aanleiding werd, dat geen vruchtbare discussie mogelijk was en het geheele onderwerp naar het Internationale Comité werd verwezen. Dit Comité besloot tot de benoeming van een kleine commissie, bestaande uit Fabricius (Duitschland), Guillebaud (Gr.-Br.) en Oudin (Frankrijk), die de verschillende rapporten bestudeert, het algemeen bruikbare samenvat en aan het volgende kongres verslag uitbrengt.

In zijdelingsch verband met dit onderwerp stond het door ondergeteekende ingediende rapport over: „Vergleichbarkeitsforderungen bei Durchforstungs-versuchsflächen an der Holländischen Versuchsanstalt“.

Voor de beoordeeling en waarborg van de herkomst van zaden was o.a. een rapport ingediend door den heer E. D. van Dissel over „Le contrôle de l'origine des graines et des plantes de Pin sylvestre en Hollande“. In tegenstelling met de algemeene opinie te Stockholm bleek men er nu meer toegeneigd de eigenlijke contrôle van de herkomst buiten de arbeidssfeer van de proefstations te houden. Wel zal hun medewerking voor wetenschappelijke doeleinden op prijs worden gesteld.

Van Amerikaansche zijde werd aangedrongen op een normaliseering in de beoordeeling van de zaadkwaliteit als kiem-energie en kiemkracht. Dit voorstel ondervond o.a. krachtigen steun van Nederland en wist het zoover te brengen dat de wenschelijkheid van meer eenheid op dit gebied van onderzoek door het kongres werd uitgesproken. Ieder land werd verzocht de gebruikelijke methode van onderzoek in een kort rapport te beschrijven, teneinde reeds op het volgende kongres de mogelijkheid daarvan te kunnen bestudeeren.

De 2de en 3de sectie hielden zich bezig met het onderzoek van de technische eigenschappen van het hout (o.a. harswinning) en aangelegenheden welke in het bijzonder voor

de subtropische en tropische streken van belang zijn. Van Nederlandsche-Indische zijde waren daarvoor resp. de navolgende rapporten ingediend:

A. T. J. Bianchi. „The resistance of tropical timbers against the attack of shipworms”.

Dr. Ir. Ch. Coster. „Wurzelkonkurrenz in den Tropen. unter Berücksichtigung von *Tectona grandis* L. f.”

Dr. Ir. Ch. Coster. „Wuchs und Form des Wurzelsystems tropischer Holzarten und Straücher”.

* Dr. F. H. Ender. „Die Erforschung der Wälder in den sogenannten „Auszendistrikten” von Niederländisch-Indien”.

Deze rapporten oefenden invloed uit op het redactie van het door de 3de sectie gedane voorstel: „de daarvoor geïnteresseerde proefstations besteden groote aandacht aan de morfologische, physiologische en economische bestudeering van de beworteling der samenstellende opstandselementen in de voornaamste boschtypen, in het bijzonder in de aride, subtropische en tropische gebieden”.

De 4de sectie had de onderzoekingen betreffende de bebossching van woeste gronden en bergbeekbeteugeling ten doel. Hiervoor was o.a. door houtvester P. B o o d t en schrijver een rapport ingediend over: „Une nouvelle methode de plantation dans les dunes neerlandaises”. Eveneens trok de voordracht van Prof. W e i s over de bebossching van uitgestoven laagten en hetgeen hieromtrent in de discussie omtrent Nederland werd medegedeeld, zeer de aandacht.

In de 5de sectie vormde de nomenklatuur van den humus een der belangrijkste punten. Het vooraf gepleegde overleg met de vooraanstaande personen op dat gebied in landen als Zweden, Amerika en Duitschland maakte het mogelijk, dat het door C. H. B o r n e b u s c h (Denemarken) gedane voorstel zonder noemenswaardige discussie werd aangenomen. Het internationale schema volgt de hoofdindeeling van P. E. M ü l l e r, met de Deensche woorden „Muld” en „Mor” als internationale termen. Bij de „Muld” wordt nu onderscheid gemaakt tusschen de echte en oppervlakte Muld, terwijl bij de „Mor” de indeeling van H e s s e l m a n volgens een gefermenteerde en een gehumificeerde laag plaats vindt. Voorzeker een belangrijk resultaat.

Op het gebied van de mechanische en chemische behandeling van podsolgronden was de voordracht van prof. W e i s (Denemarken) toonaangevend. Voor de bestudeering der podsolgronden en het in het kultuur brengen daarvan werd een internationale commissie in het leven geroepen met prof. W e i s als voorzitter en waarin ook schrijver als lid werd aangewezen.

Voor de 6de sectie was o.m. een voordracht uit Nederlandsch Indië ingezonden n.l.: „Problems of Forest Ento-

mologie in the Netherlands East-Indies" door Dr. L. G. E. Kalshoven.

Ook de Bibliografische commissie kwam tot belangrijke resultaten. Overeenstemming werd bereikt aangaande de cijfers van de 1e en 2de orde, terwijl gedetailleerde voorstellen ten aanzien van de loopende literatuur werden gedaan. In de door het overlijden van prof. Oppermann onstane vacature werd door de benoeming van prof. Jedlinsky voorzien. Daardoor bestaat deze commissie voor de periode 1933—1936 uit de heeren Weber (Duitschland), Troup (Gr.-Br.), Perrin (Frankrijk), Jedlinsky (Polen) en Flury (Zwitserland).

In de vergaderingen van het Internationale Comité kwam o.a. het door de heer E. D. van Dissel geëntameerde en later door de Nederlandsche en Zwitsersche boschbouw aanhangig gemaakte idee ter sprake om de meer algemeene boschbouwkongressen, zooals er in 1926 door het „Institut International d'Agriculture" een te Rome werd georganiseerd, met die van het Internationaal Verbond van proefstations te doen samengaan. Hoewel dit idee in principe de instemming van bijna alle afgevaardigden had, werden in de vergadering enkele bezwaren naar voren gebracht, welke men niet kan opheffen. Op voorwaarde, dat de onafhankelijkheid van het Int. Verbond blijft gewaarborgd, werd echter besloten, dat in 1936 bij wijze van proef voor Hongarije een coincidentie van beide kongressen zal worden nagestreefd. De verdere uitwerking en uitvoering van dit besluit werd aan de nieuwe president de heer Roth opgedragen.

Ten einde het Uitvoerend Comité in de gelegenheid te stellen zooveel mogelijk van de ervaringen van de afgetreden president te profiteeren, werd door statutenwijziging het aantal leden van dit comité tot 8 uitgebreid. In dit verband is het comité voor de periode van 1 Jan. 1933—31 Dec. 1936 nu samengesteld uit de heeren Roth, president, (Hongarije), Munnis, vice-president (U.S.A.), Fabricius (Duitschland), Robinson (Gr.-Br.), Guinier (Frankrijk), Ilvessalo (Finland), Badoux (Zwitserland) en Pavari (Italië).

In aansluiting met het kongres vond een excursie plaats naar het Forêt de Haye, een gecombineerd bosch in de onmiddellijke omgeving van Nancy, dat nu in hoogbosch wordt omgezet. De gemakkelijke natuurlijke verjonging van den haagbeuk in deze beukhaagbeukmengingen noopt hier tot een uiterst dichten stand en is bij de gunstige afzet van het dunne hout misschien wel de eenige moeilijkheid bij deze hervorming.

In de omgeving van St. Dié werden we in uitkapbosch van zilverden, plaatselijk gemengd met wat beuk geleid, dat

den indruk van teveel overjarig hout geeft. De gemiddelde doorsnede van het geveld hout bedraagt 60 cm, hetgeen hier bij 140 à 150 jaar wordt bereikt. De état wordt voor drie afdeelingen op verschillende wijze berekend, met den normalen zilverdennenopstand van de Neder-Vogezen met 434 boomen van 15—95 cm dikte en een houtmassa van 338 m³ per ha als vergelijkingsobject. In een der andere afdeelingen bezichtigden we op de zuidelijke helling, welke te warm is voor zilverden, hoogbosch van groveden. Hier in het gebergte vertoont de den ook in Frankrijk een uitstekend type met een dunne schors en heeft over het geheel zeer veel weg van het type in het Schwarzwald. Door middel van een koulissenkap in strooken van 1½ X de opstandshoogte tracht men hier sinds 1926 een natuurlijke verjonging tot stand te brengen. Plaatselijk met goed succes.

De aangekondigde groote excursie's na het kongres naar de Vogezen en Jura, de Alpen en het Middellandsche Zeegebied konden door gebrek aan deelname meest niet doorgaan.

UIT DE DAGBLADEN.

„Telegraaf”, 16 Februari 1933.

REGEERINGSSTEUN AAN DE BOOMKWEEKERS?

Aanleg van een nationaal park.

Naar wij van bevoegde zijde vernemen, bestaan er reeds verschillende plannen, welke in aanmerking komen bij evt. financieelen steun van regeeringswege aan de boomkweekers. Een van deze is, de aanleg van een nationaal park, waarin overtollige voorraden boomen en heesters zouden worden uitgeplant.

Er is intusschen nóg geen bedrag vastgesteld, noch een plan in zake de besteding van eventueel steungeld aanvaard, zoodat alle berichten daaromtrent voorbarig moeten genoemd.

ARNHEM, 15 Febr. — Naar wij hier vernemen is het de bedoeling, dat de regeering, indien zij tot het beschikbaar stellen van het hiermee gemoeide bedrag van f5.000.000 mocht besluiten, daarvoor den eigendom van het meer dan 5000 ha groote en geheel afgerasterde landgoed „De Hooge Veluwe” met de daarop staande gebouwen zou verkrijgen en dat zij bovendien voor dit bedrag het landgoed zou beplanten met boomen en struiken van Nederlandsche kweekers.

In het bedrag is eveneens begrepen het financieren van het planten van dennen op uitgebreide schaal op het landgoed bij wijze van werkverschaffing. Het staat echter nog niet vast of de regeering deze geheele bezitting, mocht zij tot den aankoop overgaan, in eigen hand zal houden dan wel haar in een stichting onderbrengen.